Odluka kojom se donosi Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine

ODLUKA

VISOKOG PREDSTAVNIKA

br. 389/05

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku date u članku V Aneksa 10 (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji za tumačenje gore navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik "pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji u svezi s tumačenjem Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim "donošenjem obvezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim

pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) “mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta”;

S obzirom na stavak I.2.a Zaključaka navedene Konferencije iz Bonna, kojim je utvrđeno “da je nepristrano i neovisno pravosuđe” od “suštinske važnosti za vladavinu zakona i pomirenje u Bosni i Hercegovini”;

Uzimajući u obzir Aneks Deklaracije Vijeća za provedbu mira od 16. prosinca 1998. godine, u kojem je Upravni odbor apelirao na potrebu “usvajanja zakona, do 30. lipnja 1999. godine, kojim bi se uspostavilo neovisno i nepristrano pravosuđe, sa akcentom na sudačkim i tužiteljskim imenovanjima, primjerenim plaćama i objektivnim standardima za imenovanje sudaca i tužitelja, koji će biti sukladni istim koji se primjenjuju u europskoj demokratskoj praksi, te promicanju multietničkog pravosuđa širom BiH”;

Potvrđujući da je Odluku o privremenom financiranju Suda i Tužiteljstva Bosne i Hercegovine donijelo Vijeće ministara i da je ista objavljena u “Službenom glasniku Bosne i Hercegovine” br. 29/03;

Shvatajući da je finansijska situacija u sudstvu i tužiteljstvu na svim razinama u Bosni i Hercegovini i dalje izrazito kritična i da godišnji troškovi plaća i naknada za suce i tužitelje jasno predstavljaju neproporcionalan dio ukupnih proračuna;

Shvatajući također da je trenutno situacija neodrživa i da bi mogla dovesti do kolapsa pravosuđa u Bosni i Hercegovini;

Uzimajući u obzir Kominike Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira od 3. prosinca 2004. godine, u kojem je Upravni odbor

naglasio da “efikasan rad pravosuđa, ključni element poslijeratnog oporavka BiH, ovisi o pravilnom funkcioniranju i odgovarajućoj nagrađenosti pravosudnih tijela”, i u kojem je dao svoju punu podršku stavu “da je žurno potrebno izvršiti reviziju plaća u pravosuđu da bi se osigurala odgovarajuća raspodjela sredstava koja će omogućiti efikasan rad pravosudnog sustava”.

Konstatirajući također da je, u cilju izbjegavanja daljnjeg pogoršanja situacije, visoki predstavnik zamrznuo plaće u entitetskom pravosuđu prosinca 2004. godine i da je uspostavljena radna skupina koju čine predstavnici iz ministarstava pravde na razini entiteta i Bosne i Hercegovine, Pravosudnog povjerenstva Brčko Distrikta, Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine kao i udruženja sudaca i tužitelja u oba entiteta sa zadaćom izvršiti reviziju plaća u pravosuđu i izraditi nove zakonske propise;

Prihvatajući preporuke radne skupine da bi plaće sudaca i tužitelja trebale biti usklađene između entiteta, da naknade koje su ukinuli entitetski parlamenti 2003. godine ne bi trebalo ponovo uvesti, da bi plaće za suce i tužitelje trebale biti umjereno umanjene, da bi sadašnje plaće trebale ostati i dalje zamrznute sve dok prosječna plaća u Bosni i Hercegovini ne dostigne određenu razinu, te da će, nakon što ponovno počnu rasti, plaće rasti u istom procentu kao i prosječna plaća u Bosni i Hercegovini čime će se osigurati fiksni omjer između prosječne plaće u Bosni i Hercegovini i plaća u pravosuđu kao i daljnje usklađivanje između entiteta;

Prihvatajući činjenicu da je Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine, na svojoj sjednici održanoj 23. kolovoza 2005. godine, izrazilo podršku preporukama radne skupine;

Konstatirajući da je Registrar Suda Bosne i Hercegovine osnovan međunarodnim sporazumom, ali je planirano da se u doglednoj budućnosti integrira u Sud;

Prisjećajući se Kominikea Upravnog vijeća Vijeća za provedbu mira od 24. lipnja 2005. godine u kojem je ukazano na to da je Upravno vijeće i dalje zabrinuto “zbog izazova fiskalne održivosti sa kojim se suočavaju vlasti u BiH, naročito na entitetskoj razini”;

Shvatajući da je realizacija preporuka radne skupine od ključnog značaja za funkcioniranje pravosudnog sustava u Bosni i Hercegovini i da je u tom pogledu od vrhunske važnosti da se one ostvaruju od početka naredne proračunske godine i to počevši od 1. siječnja 2006 godine;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, visoki predstavnik donosi sljedeću:

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine

koji se nalazi u privitku Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj Zakon stupa na snagu kao zakon Bosne i Hercegovine danom predviđenim u članku 20. Zakona, osim ako navedeni Zakon u istovjetnom tekstu Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku,bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta prije 31. prosinca 2005. godine. Ovaj Zakon neće stupiti na snagu ukoliko ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine eventualno usvoji u drugačijem tekstu, sa izmjenama i dopunama i sa dodatnim uvjetima.

U slučaju da Zakon koji čini sastavni dio ove Odluke stupi na snagu sukladno odredbama ove Odluke, stupit će na snagu na privremenom osnovu, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna ili dodatnih uvjeta.

Ova odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u

“Službenom glasniku Bosne i Hercegovine”.

Sarajevo, 9. prosinca 2005.

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik

ZAKON O PLAĆAMA I DRUGIM NAKNADAMA U SUDBENIM I TUŽITELJSKIM USTANOVAMA NA RAZINI BOSNE I HERCEGOVINE

I

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Okvir Zakona

Ovim zakonom utvrđuju se plaće, naknade i određena materijalna prava sudaca i tužitelja i određenih kategorija stručnog osoblja u pravosudnim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine.

II

PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA SUDACA I TUŽITELJA

Članak 2.

Osnovna mjesečna plaća sudaca

Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Osnovna mjesečna plaća sudaca iznosi:

a) Za suce Ustavnog Suda Bosne i Hercegovine: 4.200 KM.

b) Za predsjednika Ustavnog suda Bosne i Hercegovine: 4.800 KM.

Članak 3.

Osnovna mjesečna plaća sudaca

Suda Bosne i Hercegovine

Osnovna mjesečna plaća sudaca iznosi:

a) Za suce Suda Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.

b) Za šefove odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine: 4.000 KM.

c) Za predsjednike Suda Bosne i Hercegovine: 4.400 KM.

Članak 4.

Osnovna mjesečna plaća tužitelja

Tužiteljstva Bosne i Hercegovine

Osnovna mjesečna plaća tužitelja iznosi:

a) Za tužitelje Tužiteljstva Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.

b) Za šefove odsjeka Tužiteljstva Bosne i Hercegovine: 4.000 KM.

c) Za glavnog tužitelja Tužiteljstva Bosne i Hercegovine: 4.400 KM.

Članak 5.

Dodatak na radni staž

Osnovna mjesečna plaća svakog suca i tužitelja iz članka 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona povećava se za 0,5% za svaku punu godinu radnog staža, najviše do 40 godina.

Članak 6.

Reguliranje osnovne mjesečne plaće

1. Plaće propisane člankom 2., 3. i 4. ovog Zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.

2. Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800 KM, osnovna mjesečna plaća sudaca i

tužitelja propisana člankom 2. odnosno 3. i 4. će se godišnje korigirati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

3. Procenat povećanja iz stavka 2. ovog članka izračunat će se tako što će se uporediti prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini za kalendarsku godinu sa prosječnom mjesečnom neto plaćom u Bosni i Hercegovini iz prethodne kalendarske godine.

4. U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plaća sudaca i tužitelja ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najvišu razinu od prvog povećanja plaća u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Nakon toga, plaće sudaca i tužitelja se povećavaju u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

5. Prosječna mjesečna neto plaća je ona plaća koju objavi Agencija za statistiku Bosne i Hercegovine.

Članak 7.

Radno vrijeme

1. Broj radnih sati za suce i tužitelje je 40 sati tjedno.

2. Ukoliko sudac odnosno tužitelj radi pola radnog vremena, a u skladu sa posebnim zakonom ili propisima, osnovna mjesečna plaća iz članka 2. odnosno 3. i 4. ovog zakona, korigirat će se u skladu sa brojem odrađenih dana u odnosu prema broju redovnih radnih dana za taj mjesec.

Članak 8.

Plaćeni godišnji odmor i odsustvo za zadovoljavanje vjerskih potreba

1. Suci i tužitelji imaju pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana.

2. Pored prava na godišnji odmor definiranog u stavu 1. ovog članka, suci i tužitelji imaju pravo na dva plaćena i dva neplaćena dana odmora godišnje za zadovoljenje vjerskih potreba.

3. Svi suci i tužitelji imaju pravo na neto naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% osnovne mjesečne plaće iz točke a) članka 2. ovog Zakona.

4. Neto naknada za godišnji odmor iz stavka 3. ovog članka plaća se kao dodatak na redovnu plaću u svibnju svake godine, bez obzira na to kada se uzima godišnji odmor.

5. Plaćeni godišnji odmor za svakog suca i tužitelja bit će reguliran planom godišnjih odmora koji će odrediti predsjednik suda ili glavni tužitelj na godišnjem osnovu u skladu sa propisima o unutarnjem poslovanju Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, Suda Bosne i Hercegovine odnosno Tužiteljstva Bosne i Hercegovine.

Članak 9.

Izvanredno plaćeno odsustvo

Pored godišnjeg odmora i odsustva za zadovoljavanje vjerskih potreba reguliranog člankom 8. ovog Zakona, suci i tužitelji imaju pravo na sedam plaćenih dana odmora u kalendarskoj godini kako slijedi:

(i) U slučaju ženidbe/udaje: 5 dana;

(ii) U slučaju smrti bliskog srodnika (supružnika, partnera, majke, oca, očuha, maćehe, djeteta, pastorka/pastorke, brata, sestre, polubrata, polusestre): 3 dana;

(iii) U slučaju smrti manje bliskog srodnika (dede, bake ili bliskog srodnika bračnog druga ili partnera): 1 dan;

(iv) U slučaju rođenja djeteta: 2 dana;

(v) U slučaju selidbe iz stalnog prebivališta u drugo prebivalište: 1 dan.

Članak 10.

Plaćeno odsustvo

1. Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće može odlučiti da sudac odnosno tužitelj nastavi primati svoju plaću tijekom odsustva koje mu odobri Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće u skladu sa člankom 17. točkom 13. Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 25/04).

2. Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće u suradnji sa Ministarstvom pravde Bosne i Hercegovine donosi propise u vezi sa okolnostima pod kojim sudac odnosno tužitelj nastavlja primati plaću tijekom odsustva definiranog u stavku 1. ovog članka.

Članak 11.

Naknada prilikom odlaska u mirovinu

Suci i tužitelji imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u mirovinu, kao što je to propisano u članku 2. odnosno 3. i 4. ovog zakona.

Članak 12.

Zdravstveno osiguranje i bolovanje

Suci i tužitelji imaju pravo na zdravstveno osiguranje i bolovanje u skladu sa važećim Zakonom o zdravstvenom osiguranju u Republici Srpskoj ili u Federaciji Bosne i Hercegovine, zavisno od stalne adrese prebivališta suca ili tužitelja.

Članak 13.

Mirovinsko i invalidsko osiguranje

Suci i tužitelji imaju pravo na mirovinsko i invalidsko osiguranje u skladu sa važećim Zakonom o mirovinskom i invalidskom osiguranju u Republici Srpskoj ili u Federaciji Bosne i Hercegovine, ovisno od stalne adrese prebivališta suca ili tužitelja.

Članak 14.

Naknada za putne troškove

Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće u suradnji sa Ministarstvom pravde Bosne i Hercegovine donosi propise u vezi sa okolnostima pod kojim sudac odnosno tužitelj ima pravo na

naknadu za putne troškove nastale tijekom obavljanja službenih dužnosti (dnevnice, prijevoz i smještaj) i iznosu te naknade. Za Ustavni sud Bosne i Hercegovine te propise donosi Ustavni sud Bosne i Hercegovine u suradnji sa Ministarstvom pravde Bosne i Hercegovine.

Članak 15.

Naknada za troškove edukacije

Suci i tužitelji imaju pravo na naknadu za troškove nastale u tijeku edukacije u skladu sa propisima o unutarnjem poslovanju Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, Suda Bosne i Hercegovine odnosno Tužiteljstva Bosne i Hercegovine.

Članak 16.

Naknada za upućivanje u drugi sud sa ili bez pristanka suca

U slučaju upućivanja suca da vrši dužnost suca u drugom sudu u skladu sa člankom 50. ili 51. Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću, taj sudac ima pravo na naknadu za troškove u skladu sa odredbama koje donese Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće u suradnji sa Ministarstvom pravde Bosne i Hercegovine.

III

PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA ZA ODREĐENE KATEGORIJE STRUČNOG OSOBLJA

Članak 17.

Osnovna mjesečna plaća

Osnovna mjesečna plaća sljedećeg stručnog osoblja iznosi:

a) Za generalnog tajnika Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i direktora Tajništva Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.

b) Za registrara Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, registrara Suda Bosne i Hercegovine i zamjenika direktora Tajništva Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine: 3.400 KM.

c) Za generalnog tajnika Suda Bosne i Hercegovine i tajnika Tužiteljstva Bosne i Hercegovine, te disciplinskog tužitelja Tajništva Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine: 3.000 KM

d) Za šefove odjela Ustavnog suda Bosne i Hercegovine: 2.800 KM.

e) Za više pravne savjetnike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, šefove odjela i više pravne savjetnike Tajništva Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine: od 2.400 do 2.600 KM.

f) Za pravne savjetnike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, pomoćnika generalnog tajnika Suda Bosne i Hercegovine, pravne savjetnike Suda Bosne i Hercegovine i pravne savjetnike i zamjenike šefova odjelâ Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine: od 1.900 do 2.400 KM.

g) Za stručne suradnike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, stručne suradnike i sekretare odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, stručne suradnike/pomoćnike tužitelja u Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine, pravnike/stručno osoblje Tajništva Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine: od 1.200 do 1.800 KM:

2. Kriteriji za utvrđivanje plaća u rasponima propisanim u stavcima 1(e), 1(f) i 1(g) ovog članka uređuju se internim propisima ustanova.

Članak 18.

Druge naknade i materijalna prava

1. Članci 5. do 7., članak 8. stavci 2., 4., i 5., članak 9. i članci 11. do 15. ovog Zakona primjenjuju se na sve kategorije osoblja iz članka 17. ovog Zakona.

2. Kategorije osoblja iz stavaka 1(a) do 1(e) članka 17. ovog Zakona imaju pravo na 30 dana plaćenog godišnjeg odmora.

3. Kategorije osoblja iz stavaka 1(f) i 1(g) članka 17. ovog Zakona imaju pravo na 25 dana plaćenog godišnjeg odmora.

4. Sve kategorije osoblja iz članka 17. imaju pravo na neto naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% od njihove osnovne mjesečne plaće utvrđene u članku 17.

IV

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 19.

Stavljanje odredbi van snage

Odredbe sadržane u drugim zakonima, propisima ili odlukama na razini Bosne i Hercegovine koje su u suprotnosti s odredbama ovog zakona prestaju važiti danom stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 20.

Objavljivanje i stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu 1. siječnja 2006. godine.